

KRISTI RIKE ER ET TROENS RIKE C.O.Rosenius - "Veiledning til Fred"

Den viktigste grunnen til at vårt liv er skjult, er den at Kristi rike skal være et troens rike - en ydmykende, trang og lav port for Adams stive barn! Den som vil se, føle og smake, den som vil at hans indre alltid skal være varmt og gudelig, at det ikke skal være noen feil og skrøpeligheit, duger ikke i dette felttog. Den korsfestedes folk skal nøye seg med å vandre i troens tykke tåke, ofte ikke føle noe av Guds nåde, som om de helt var overgitt til seg selv.

Som Jesus var 40 dager i ørkenen, skal også vi fristes i den åndelige ørkens tørrhet og tomhet av synder og djevelens innskytelser som alltid roper i hjertet: Er du Guds barn? Ja, en kristen går ofte så lenge i dette tunge, kvalfulle mørket at han for alvor tror at han er den dårligste, den ulykkeligste synder. Men midt under dette er han det kjæreste Guds barn - ikledd Kristi rettferdighet og ynde så at Gud og englene smiler til ham. Men tro ikke at han merker det. Hvor nødvendig er det ikke da å prege Guds ord inn i hjertet, som sier at vårt liv i Gud skal være skjult. Men når Kristus, vårt liv, blir åpenbart, skal og vi åpenbares med ham i herlighet.

Dernest gir Paulus på bakgrunn av dette livet denne formaning: "Søk det, som er der oppe!" Hvor brudgommen er, vil jo bruden være. For her er dere ikke hjemme, men dere er som pilegrimer i et fremmed land, ja i et fiendtlig land. Derfor må alt det gode som dere opplever på jorden, bare være som et trivelig natteløstj.

La deg ikke bedra til å forsøke finne noe paradiset her på jorden. Det er bare en innbilning om en kristen håper å finne en større glede i noe jordisk enn den han har i Gud. Nei, blir noe annet større for deg, så lider straks det åndelige liv.

Vil du også ha et salig liv her på jorden, så søk mer og mer å bli himmelvendt, Glem mer og mer all annen vinning og lyst og jag etter det som er der oppe. All jordisk lykke og glede vil føre deg både i nød og fare og frykt. For du får aldri ro, så lenge du har mer glede i noe annet enn i Gud.

Kan du ha mer glede i noe annet enn i Gud og hans vennskap, står det ikke rett til med ditt liv i Gud. Du må arbeide og bruke det jordiske, men bare med legemet. Hjertet skal være i himmelen hvor Kristus er. Når Gud gir deg noe godt, skal du ta imot det med takk, men også med frykt, forat ditt hjerte ikke skal trelle under det. Et godt utkomme, rikdom, anseelse og ære, åndelige gaver, forstand, erfaringer, brødres tillit - alt dette er dyrebare Guds gaver, som du må takke for, men - med frykt, så at ikke dette blir hjertets lyst og glede.

Det er derfor ikke meget verdt å søke jordisk lykke og glede. For vinner jeg den, er den min fare. Vinner jeg den ikke, er den min plage. Blir noe jordisk en større lykke og glede for meg enn det jeg har i Gud, er det min evige ulykke. Blir det jordiske ikke til større glede og lykke enn den jeg allerede har i Gud, da er det ikke møyen verd å søke den, da jeg jo har større glede!

Når vi så vet at vårt hjerte tørster meget etter å få en annen skatt og glede enn Gud, må vi huske Prætoris ord: "De kristnes største lykke er: Å ingen lykke ha her på jorden."

Den som vil komme til himmelen, må derfor elske fattigdom mer enn rikdom, forakt mer enn ære, lidelse mer enn medgang, ja, døden mer enn livet. Vi er jo døde og korsfestet med Kristus. Å, det er et bittert forhold for kjødet! Her får vi merke hvor nødvendig det er å være oppstanden med Kristus, å ha et annet liv enn naturens, være født av Gud og lykkelig i Gud, ja, ha himmeriket i sitt hjerte, så at Kristus er vårt liv, vår skatt og vår glede. For ellers blir det for tungt å trakte etter det som er der oppe og ikke etter det som er på jorden. Rette kristne har også et fordervet kjød, men de er likevel korsfestet med Kristus.